

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11127** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] чрез адв. Н. Н. С. против решение № 175104 от 12.08.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 333/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 08-001408/24.09.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 за минималните условия за здравословни и безопасни изисквания на труд на работните места и при използване на работното оборудване /НМИЗБУТРМИРО/ вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 и чл. 302, ал. 2 от Правилника по безопасност и здраве при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V. В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е необосновано, постановено е в противоречие на закона и на събраните по делото доказателства, при съществени процесуални нарушения и при неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

Касаторът, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. От пълномощника на дружеството е постъпила молба, в която същият сочи, че не може да присъства на съдебното заседание. Моли да се даде ход на делото и заявява, че поддържа

касационната жалба, като искането е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба – дирекция „Инспекция по труда“ – Д., редовно призована, представлява се от А. Ц., на длъжност „главен инспектор“, с юридическо образование, с пълномощно по делото. Инспектор Ц. оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

За Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор К.. Той сочи, че жалбата следва да се отхвърли, а решението на районния съд – да се потвърди.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав, намира за неоснователна по следните съображения: Софийски районен съд, с решение № 175104 от 12.08.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 333/2020 г. по описа на съда, е потвърдил НП № 08-001408/24.09.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от НМИЗБУТМИРО вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 и чл. 302, ал. 2 от Правилника по безопасност и здраве при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V. За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено по безспорен начин, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно – последният в качеството си на работодател не е изпълнил задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Основните възражения на касатора са, че съдът е възприел фактическа обстановка, която е неподкрепена от събраните по делото доказателства, както и че не е отчел съществените процесуални нарушения, допуснати в административнонаказателното производство, водещи до отмяна на НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Правилен е изводът на районния съд, че от събраните писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че [фирма] е осъществило състава на административното нарушение, за което му е наложено съответното административно наказание, предвидено в чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/. Неоснователно е възражението на касатора, че съдът е възприел фактическата обстановка по начин, който не отговаря на обективната действителност. От приложените в административната преписка писмени доказателства категорично се установява, че по повод на настъпила на 08.05.2019 г. трудова злополука, при която е починал работникът на [фирма] – Г. А. А., в периода от 10.05.2019 г. до 31.07.2019 г. инспектори в дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], С. П. и А. И. са извършили проверка на дружеството касатор за спазване на трудовото законодателство, в хода на която е установено, че на 07.03.2018 г. работникът А. е получил и подписал длъжностната си характеристика за заеманата длъжност „шлосер-монтъор“ по ремонт на машини и съоръжения, а на 21.04.2019 г. между касатора в качеството му на работодател и Г. А. А. в качеството му на работник на длъжност шлосер-монтъор е сключено допълнително споразумение по силата, на

което работодателят командирова, а работникът приема да бъде командирован да изпълнява трудовите си задължения на шлосер-монтър в периода 23.04.2019 г. до 10.05.2019 г. в А., [населено място]. От писмените доказателства безспорно се установява още, че в момента на полагане на труд в обекта работникът А. не е притежавал правоспособност да извършва дейност по електрозаваряване, каквата му е възложена от неговия работодател.

Следва да се вземе предвид и липсата на доказателства, представени от страна на касатора, освен свидетелството за правоспособност с рег. № 13479/08.05.2012 г. по заваряване, издадено от център за професионално обучение към монтаж ЕАД, представено в първоинстанционното производство. Първоинстанционният съд правилно е приел, че свидетелството не е достатъчно, за да се обоснове, че работникът А. е притежавал изискуемата необходимата квалификация за длъжността „шлосер-монтър“, тъй като по силата на чл. 302, ал. 2 вр. чл. 6, т. 3 вр. чл. 27, т. 4 вр. чл. 13, ал. 1, т. 2 от Правилника за безопасност и здраве при работа по електрообзавеждането с напрежение до 1000 V за заемането и изпълняването на посочената длъжност е необходимо не само свидетелство за способност за заваряване, но и придобита втора квалификационна група за електробезопасност, за наличието на която касаторът не е представил никакви доказателства нито в първоинстанционното, нито в касационното производство.

Правилно районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съществени административнопроизводствени нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК са тези, които поставят под съмнение истинността на правно или доказателствено значимите факти в конкретния случай, или тези, които водят до компрометиране на фактическата обстановка, приета от административния орган при постановяване на оспорения акт. За да бъде определено едно нарушение на административнопроизводствените правила като съществено, което е основание за отмяна на административен акт по чл. 146, т. 3 от АПК, то следва да е повлияло или да е могло да повлияе на съдържанието на административния акт. Съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било допуснато би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

С оглед на гореизложеното и писмените доказателства, събрани в първоинстанционното и касационното производство, не може да се стигне до обоснован извод относно наличието на сочените в жалбата съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Още повече, че още към 07.03.2018 г., когато работникът А. е получил и подписал длъжностната си характеристика, той не е притежавал изискуемата квалификация, а впоследствие, както бе посочено и по-горе, касаторът представя единствено и само свидетелство за правоспособност по заваряване, което, както бе аргументирано по-горе, не е достатъчно за наличието и притежаването на изискуемата квалификация за заеманата от него длъжност.

С оглед изложеното, като е потвърдил издаденото НП, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Не се

установиха касационни основания за неговата отмяна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 175104 от 12.08.2020 г., постановено по административно наказателно дело № 333/2020 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА ответника [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на дирекция „Инспекция на труда“ – [населено място], сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.